Revista studenților
din
Academia Navală
"Mircea cel Bătrân"

Orizonturi marine

Anul III, nr. 2(10) 2009

Colectivul redacției

Redactori:

DASCĂLU Marina
ŞEULEAN Camelia
BURLĂCESCU Andra
MAXIM Andreea
DIACONESCU Nicoleta
BUZATU Mihai
ANDRIU George
VLĂDUȚ Alexandru

Corector:

CHAKARIAN Ozana

EDITORIAL

Un număr nou al revistei studenților din Academia Navală apare pe pagina de web a acesteia.

Deşi suntem la început, ideile curg şi speram, în direcția potrivită. Ne bucuram că gandurile, frământările şi activitățile noastre sunt cunoscute tuturor prietenilor noştri şi ai ANMB. Asemeni celor mai prestigioase publicații suntem pe internet, acest lucru mărind considerabil numarul nostru de cititori.....dar... pâna la urmă farmecul revistelor stă în foşnetul filelor, în bucuria răsfoitului şi nu în click-ul atât de stăin trăirilor umane.... privim încrezători în viitor, şi sperăm că următorul număr va apărea şi într-un format puțin mai clasic.

Andriu George

Academia Navală “Mircea cel Bătrân”
Strada Fulgerului nr.1, 900218 - CONSTANȚA
tel/fax: 0241 643 096
e-mail: orizonturimarine@anmb.ro, www.anmb.ro
Orizonturi Marine
Seria veche: 1968 -1989;
începând din anul 2006, serie nouă, apare lunar
ISSN 1842 - 5798

CRĂCIUNUL PE MAPAMOND

Crăciunul este un prilej de bucurie pentru toți, ocazie cu care familiile se reunesc. Dincolo de sensul religios care, din păcate, se pierde pe zi ce trece, Crăciunul este un moment minunat de a face şi a primi cadouri, de a împodobi casa, de a te simți bine alături de cei dragi. Simbolurile religioase sunt cunoscute de tot mai puțini oameni, prânzul întru cinstirea Naşterii Domnului devenind în ultimii ani numai prilej de reunire a întregii familii pentru degustarea unor feluri tradiționale. Doar din când în când, cuprinşi de atmosfera plăcută de vacanță ne mai amintim adevărata semnificație a sărbătorii. Acest lucru nu se întâmplă numai la noi, la români, ci în întreaga lume. Şi nu suntem de condamnat nici noi, nici alții. Lumea evoluează, tradițiile capătă noi semnificații şi valențe...

În Belgia, Crăciunul are loc mult mai devreme decât în alte țări, pe 6 decembrie, iar Moşul lor se numeşte Moş Nicolae. Moş Crăciun nu prea e prezent, cu toate că şi pe data de 25 decembrie copiii primesc daruri. Cadourile semnificative, cele pe care micuții şi le doresc, sunt primite de la Moş Nicolae. Familiile care țin la tradiție organizează aşa-zisa masă de Crăciun pe data de 5 decembrie. Cina este specială prin faptul că începe întotdeauna cu băutura însoțită de gustări. Urmează o specialitate din fructe de mare, curcan la cuptor şi un desert specific (format dintr-o prăjitură cu frişcă) numită "gura lui Crăciun".

Finlanda ar fi, după părerea locuitorilor ei şi a milioanelor de copii care-i trimit scrisori lui Moş Crăciun, locul în care trăieşte acest personaj. Finlandezii spun că Moş Crăciun locuieşte în nordul țării, în zona numită Korvatunturi. Obiceiurile de Crăciun ale finlandezilor sunt destul de diferite de cele ale altor popoare. Prin tradiție, în fiecare casă se face curățenie timp de o săptămâna pentru cele trei zile de Crăciun: Ajunul, Ziua de Crăciun şi Boxing Day. În dimineața de Ajun, întreaga familie mănâncă budincă de orez şi bea suc de prune, după care împodobeşte casa şi bradul. Seara, are loc o masă în familie (în general, nu sunt prezenți şi prietenii). Moş Crăciun vine la copii să aducă darurile însoțit de spiriduşi. Pe 26 decembrie este Boxing Day. Ținută şi în alte țări, aceasta este sărbătoarea dedicată persoanelor nevoiaşe, care primesc în dar bani, haine şi mâncare (este o tradiție preluată din coloniile engleze, când cei avuți puneau în cutii haine şi diverse obiecte, pe care le dădeau apoi celor săraci). În prezent, în această zi toată familia merge în vizită la cei mai în vârstă membri - de regulă, bunicii.

În Polonia, copiii primesc cadouri de la Babouska. În Ajun, copiii aşteaptă apariția primei stele pe cer, pentru că aceasta denotă că este momentul să înceapă cina. Pe masă, este aşezat întotdeauna un tacâm în plus - în cazul la care apare un vizitator neaşteptat. Perioada Sărbătorilor începe pe 24 decembrie şi se termină pe 6 ianuarie. În ziua de Crăciun, copiii se deghizează în magi, diavoli, îngeri şi păstori şi merg din uşă în uşă, pentru a cere bănuți şi prăjituri.

De Crăciun, germanii adoră să-şi orneze casele atât în interior, cât şi pe exterior. În jurul ferestrelor sunt puse lampioane electrice, iar pe geamuri sunt lipite folii colorate cu scene religioase. În aproape fiecare casă există Adventskrantz, un suport metalic cu patru lumânări. "Advent" înseamnă "vine", acest suport simbolizând cele patru săptămâni de dinaintea Crăciunului. În fiecare duminică din aceste patru săptămâni, este aprinsă câte o lumânare. În unele părți ale Germaniei, se primesc cadouri de la o fetiță pe nume Christkind. Ea poartă o coroană de dulciuri şi un coş plin cu dulciuri pentru copii.

O creatură înfricoşătoare pe nume Hans Trapp călătoreşte cu fetița, având la ea un baston cu care îi amenință pe copiii neascultători.

În Italia, ai putea să îți primești cadourile de Crăciun într-un borcan numit urna destinului. Se spune că La Befana, o vrăjitoare bună, călătorește pe o mătură, ajungând deasupra șemineului și umple fiecare borcan cu cadouri și dulciuri de Bobotează în loc de Crăciun. În Italia scena nașterii Domnului a devenit populară, apoi răspândindu-se peste Alpi și mai apoi ajungând și în Statele Unite datorită pionierilor germani.

În Suedia și Norvegia există capra Yule, care se crede a fi una din caprele care trăgeau sania zeului Thor. Acum, această capră îl duce pe elful Yule cu sania pentru a împărți cadouri pentru care primește în schimb ovăz.

În Franța, Moș Crăciun are o competiție serioasă. Competiția sa se numeste Mătușa Airie, care poartă o cască și călătorește pe un măgar și de asemenea împarte cadouri în Ajunul Crăciunului.

Dacă locuiești în Olanda, în noaptea dinaintea lui Moș Nicolae trebuie să îți torni zahăr în ghetuțe. Calul lui Moș Nicolae va mânca zahărul din ghete atunci când se va opri la casa ta. Apoi, pentru a te răsplăti, Moș Nicolae îți va umple ghetuțele cu dulciuri și mici cadouri.

Andra BURLĂCESCU

SĂRBĂTOAREA CRĂCIUNULUI

Pentru noi toți, iarna nu este numai anotimpul zăpezii și al frigului, ci și acela al bucuriilor prilejuite de atâtea datini și obiceiuri legate de sărbătorirea Nașterii Domnului.

Pretutindeni în lume, popoarele creștine, între care și poporul român, celebrează de secole la rând Nașterea Domnului, a Crăciunului, la 25 Decembrie, sărbătoare marcată de manifestări religioase, de colinde, obiceiuri și tradiții specifice fiecărui popor. El relevă în întreaga lor dimensiune însemnătatea crucială pe care a avut-o și o are în evoluția umanității, pe calea Mântuirii, Nașterea lui Hristos, trimisul lui Dumnezeu, luminându-ne calea spre iubire și adevăr. Crăciunul este sărbătoarea bunătății lui Dumnezeu, care prin Fiul Său, îl salvează pe om, îl eliberează din starea de sclavie și de singurătate, aducându-l la bucuria comuniunii cu Dumnezeu.

Obiceiurile de Crăciun diferă de la o zonă la alta a țării noastre, însă tematica este peste tot aceeași, distingând-se cu claritate, în primul rând, solidaritatea oamenilor și pioșenia pentru cele sfinte petrecute în urma cu 2000 de ani.

De altfel, Crăciunul fără cadouri ar fi ceva de neimaginat. Tradiția lor datează din vremea romanilor când, la sărbătorirea Anului Nou, se făceau întotdeauna cadouri. În timp, s-a născut un personaj legendar, cel mai îndrăgit mit al copilăriei, cu nume diferite, în jurul căruia poveștile abundă, în funcție de fiecare țară. Moș Crăciunul mitului român (în comunism Moș Gerilă) este cel care ne aduce zâmbetul pe buze în dimineața Crăciunului. Dar, indiferent cum este numit, el este poate cel mai iubit personaj al copilăriei. Și nu numai… La orice vârstă, el îți reamintește emoția așteptării și bucuria darurilor, te reîntoarce pentru scurt timp în "anii de aur" când totul ți se părea posibil, când jocul și viața erau noțiuni identice. Cadourile mult așteptate nu numai de cei mici, ci și de adulți sub bradul de Crăciun, fac din această zi una magică și de neuitat. De asemenea este sărbătoarea Nașterii Domnului, timp al bucuriilor, al păcii și al liniștii sufletești. Este o perioadă în care, pe lângă nenumăratele cadouri, primim și dăruim multă iubire și căldură sufletească. Acest lucru se remarcă și în entuziasmul cu care se fac pregătirile pentru această sărbătoare.

DATINI ȘI SUPERSTIȚII ÎN NOAPTEA DE CRĂCIUN

- **se spune că de Ajun trebuie să postești pentru că Maica Domnului , în acea zi, fiind supărată, nu a mâncat nimic;**
- **nu se mănâncă nici pește pentru că are sânge și Fecioara Maria era plină de sânge în acea zi;**
- **norocul îl poți pierde dacă împrumuți ceva din casă în noaptea de Ajun;**
- **semnificația sacrificiului porcului o putem afla numai întorcându-ne în timp când acest animal era considerat o întruchipare a spiritului grâului și a vegetației în general;**
- **nu trebuie să lași pe cineva să-ți închidă ușa de Crăciun deoarece s-ar putea să aibă mână rea și ar putea să-ți alunge norocul din casă.**

Sărbătoarea Crăciunului este o sărbătoare a familiei. Este și sărbătoarea colindelor străbune care vin din adânc de istorie și prin care am străbătut veacurile, păstrându-ne credința și iubirea. Ca în fiecare an, noi, studenții Academiei Navale "Mircea cel Bătrân", întâmpinăm Sărbătoarea Crăciunului cu colindele străbune, bucurându-ne împreună de atmosfera caldă și plină de iubire a acesteia.

Camelia ȘEULEAN

150 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA STATULUI MAJOR GENERAL

La 12 noiembrie, Statul Major General al Armatei României a sărbătorit 150 de ani de la înființare. Statul Major General asigură, conform Legii nr. 346 din 21 iulie 2006 (art. 12), conducerea, organizarea, planificarea și operaționalizarea forțelor, ridicarea graduală a capacității de luptă și mobilizarea armatei, conducerea operațiilor întrunite, antrenarea comandamentelor și trupelor, pregătirea de bază și de specialitate a personalului militar în activitate și în rezervă, managementul carierei individuale a personalului militar, planificarea armamentelor, standardizarea în domeniul militar, implementarea sistemului de comandă, control, comunicații, computere, informații, informatică, supraveghere, recunoaștere, logistică și infrastructură, desfășurarea relațiilor militare internaționale, asistența religioasă în Ministerul Apărării Naționale și încheierea înțelegerilor tehnice cu armatele altor state, promovarea valorilor specifice culturii militare și educației civice.
(http://www.defense.ro/smg/)

În anul 1859, la data de 12/24 noiembrie, prin înaltul ordin de zi numărul 83 al domnitorului Alexandru Ioan Cuza, este înființat Statul Major General. După o perioadă de 6 ani, în 1865, la data de 1/13 mai, este dizolvat temporar, iar ofițerii ce făceau parte din această structură au fost repartizați la cele patru comandamente de divizii teritoriale, precum și la alte unități, constituind Corpul de Stat Major, însă atribuțiile structurii au fost preluate de către Direcția I din Ministerul de Război, urmând ca în anul 1872, odată cu "manevrele de toamnă" desfășurate în zona Sabarului, să fie mobilizat pentru prima dată Marele Cartier General, la Jilava, sub conducerea generalului I. Em. Florescu. După publicarea decretului de mobilizare generală în anul 1877, 6/18 aprilie, se constituie Marele Cartier General având ca prim șef de stat major pe colonelul G. Slăniceanu.

În prezent, la conducerea structurii se află domnul amiral Gheorghe Marin, iar conform Strategiei de transformare a Armatei României din 2006, forțele armate naționale trebuie să fie în măsură să asigure, simultan, apărarea teritoriului național și îndeplinirea angajamentelor asumate față de NATO, față de UE, precum și față de alte organizații regionale și coaliții. Ele sunt structurate, în principal, în următoarele categorii: Forțele Terestre, Forțele Aeriene și Forțele Navale. Fiecare armă are propriul stat major și drapel specific.
Această aniversare reprezintă un prilej de amintire și recunoștiintă a celor mulți știuți sau neștiuți, cu sau fără cruci la căpătai, care au executat ordinele șefilor și comandanților lor în cadența tunurilor și schijelor aducătoare de moarte.(comandantul SMG amiral Gheorghe Marin)

Steagul de identificare al Statului Major General

Steagul de identificare al Statului Major al Forțelor Navale

Steagul de identificare al Statului Major al Forțelor Terestre

Steagul de identificare al Statului Major al Forțelor Aeriene

Mihai BUZATU

STAGIUL DE PRACTICĂ

ajutorul domnului mm Cicărmă şi a lui Costi am reuşit să ducem la bun sfârşit "norma": cele patru bricuri.

În timpul practicii am participat şi la prima noastră Zi a Marinei şi la evenimentele legate de aceasta în noua noastră calitate de marinari, o experiență pe care nu o voi uita niciodată.

Permisia de 5 zile pe care am obținut-o a încununat cu succes munca noastră.

Au fost zile relaxante când după-amiaza mergeam la plajă sau ne relaxam. Unele zile au fost mai grele din cauza sectoarelor sau a amenajării spațiilor dar, în final, am fost mulțumit de practica anului întâi.

Vara aceasta am avut norocul de a fi unul, dintre cei care au executat stagiul de practică la atelierul de navomodele.

A fost o experiență nouă, asemeni multora trăite în academie şi, surprinzător, mai grea decât mă aşteptam.

Au fost zile lungi de migală, în care răbdarea noastră a fost greu încercată, dar cu

George ANDRIU

Avantajele practicii marinăreşti de la Palazu Mare

La sfârşitul anului universitar 2008-2009, anul întâi a plecat la Palazu Mare pentru a face practica marinărească necesară fiecărui student şi viitor marinar al academiei.

La început, am privit lucrurile cu o oarecare teamă, deoarece plecam într-un loc necunoscut unde nu ştiam ce ne aşteaptă, însă ajunşi acolo, ne-am dat seama că locul nu e tocmai rău. Aici am început să învățăm lucruri interesante cum ar fi: nodurile marinăreşti atât de cunoscute în întreaga lume, manevrarea ambarcațiunilor cu rame (barca de 10+1) şi cu vele (yola tip turist), precum şi manevrarea canoei. Însă, din toate acestea cea mai interesantă mi s-a părut manevrarea yolei, deoarece necesită puțin curaj, puțină îndemânare şi puțină viclenie pentru a stăpâni vântul.

Barca de 10+1 a fost un adversar de temut pentru mâinile noastre şi pentru răbdarea instructorilor deoarece trebuia o oarecare sincronizare în vâslit. Însă cu mâinile pline de bătături şi dorința de a învăța ceva din inițierea unui marinar, am reuşit să ajungem la mal.

"Plimbarea" cu canoea a fost şi ea destul de dificilă, iar noi a trebuit să fim destul de vigilenți încă de la urcare, deoarece e foarte instabilă, aşa că am urcat unul câte unul cu teama că ne-am putea răsturna (nu am făcut-o până la urmă) şi am pornit mai greoi la început.

Cu câteva sfaturi de la instructor am reuşit să prindem viteză şi am dovedit că nici această ambarcațiune nu ne poate sta în cale.

În încheiere, aş vrea să spun că această practică ne-a reamintit de ce am optat pentru această academie şi ne-a învățat lucrurile pe care fiecare marinar ar trebui să le cunoască.

Alexanru VLĂDUȚ

ZILELE SAPTĂMÂNII
SIMBOLISTICĂ

În comunitățile tradiționale, timpul nu este la fel de unifom şi de impersonal ca în societățile moderne, fiecare zi fiind îmbogățită cu sensuri profunde, ce stabilesc o legatură indisolubilă între oameni, ocupațiile lor şi natură.

Străvechile calendare ale populațiilor de agricultori s-au constituit în urma observațiilor îndelungate asupra fazelor Lunii. Astrul nopții, ale căror transformări erau mai clare decât cele ale Soarelui, a devenit reperul principal în organizarea muncilor agricole. Anul era împarțit în 13 luni. Fiecare lună avea 28 de zile, ceea ce înseamnă un timp mai mare doar cu câteva ore decât acela în care are loc trecerea completă a lunii prin cele patru faze. Deci, săptămâna avea tot şapte zile.

Se spune că Luni, Miercuri,Vineri şi Duminică sunt reprezentate ca femei sfinte, cărora Dumnezeu le-a dat săptămâna şi care ar locui în nişte chilii de unde îi miluiesc pe săraci, oferindu-le un corn de prescură şi un pahar de vin. În schimb, Marțea, Joia şi Sâmbăta sunt considerate a fi zile rele patronate de nişte divinitați mai mult sau mai puțin demonice.Totuşi, ambivalența unora dintre zile este evidentă. Acest lucru este determinat de cele două sisteme de numerotare a zilelor, popular şi creştin ,în care prima zi a săptămânii este lunea, respectiv duminica, precum şi de existența credinței că numerele impare sunt nedesăvârşite şi nefaste.

LUNI

- **Este ziua Lunii (Lunae dies, la romani).**
- **Este o zi în general fastă. Se spune că aşa cum îți merge luni, îți va merge toată săptămâna.**
- **În schimb, este interzisă începerea muncilor din afara casei, să pleci la drum lung sau să faci înmormântări.**
- **De asemenea, este ziua în care se ține post mai sever decât miercuri şi vinerea.**

MARȚI

- Ziua lui Marte (Marte dies, la romani).
- Dupa Vechiul Testament, este ziua apelor (despărțirea apelor de uscat). În tradiția populară, lumea s-a creat într-o zi de Marți.
- Este o zi nefastă, patronată de Marțolea, stăpâna duhurilor rele, un fel de femeie-strigoi care omoară copiii acelor femei care lucrează în ziua ei.
- Sunt interzise nunțile, logodnele, înmormântările, dar şi croitul.
- Omul născut marți (o zi propice vrăjilor) este lipsit de noroc.

MIERCURI

- **Ziua lui Mercur (Mercurius dies, la romani).**
- **Într-o zi de miercuri, au început patimile lui Iisus Hristos şi întristarea Maicii Domnului. De aceea, nu se fac nunți şi petreceri.**
- **Întruchiparea Sfintei Miercuri este o bătrâna slabă şi necăjită, îmbracată în alb, care vindecă bolnavii cărora le apare în vis.**
- **Există şi o simbolistică nefastă a acestei sfinte, conform căreia ea pedepseşte femeile care lucrează în această zi.**

JOI

- **Zi dedicată stăpânului lui Jupiter (Jovis dies, la romani). La noi este patronată de Joimărița, o reprezentare, după câte se pare, a vieții trecătoare.**
- **Joimărița „este înaltă cât un arbore şi groasă cât un bute", purtând cu ea o căldare plină cu jăratec. Ea vine de la femeile leneşe.**
- **În secolul al XIX-lea, joia era considerată o zi de sărbătoare.**

VINERI

- **Dedicată zeiței Venera (Venera dies, la romani).**
- **Este o zi în care se ține post sever, fiind considerată cea mai importantă zi a săptămânii, cu excepția Duminicii.**
- **Sfânta Vineri este cea mai bătrână dintre sfinte, este ocrotitoarea femeilor căsătorite, pe care le ajută la naştere, dar şi a animalelor sălbatice (se spune că acestea ar fi copiii ei).**
- **Cultul Sfintei Vineri înglobează cultul zeiței Venera (protectoarea vegetației), pe cel al Maicii Domnului şi pe cel al Sfintei Paraschiva (ocrotitoarea Moldovei).**
- **În timpul anului, sunt 12 zile de vineri mai importante (cea mai importanta dintre ele este Vinerea Patimilor).**

  În credința populară ceea ce începe vineri nu se sfârşeşte, dar se finalizează vrăjile începute luni şi continuate miercurea.

SÂMBĂTĂ

- **Ziua lui Saturn (Saturnis dies, la romani), dar denumirea actuală vine din limba ebraică (sabat = odihnă). Este ziua în care Dumnezeu s-a odihnit după Facerea Lumii.**
  - **La noi, este dedicată spiritelor din lumea de dincolo.**
  - **În popor se spune că în această zi, nimic nu poate reuşi, pentru că este sfârşit de săptămână.**
  - **Sfânta Sâmbătă este conducătoarea morților şi aducătoarea de nenorociri. Cel născut sâmbăta este lipsit de noroc şi de energie, dar poate să vadă stafiile şi nu poate fi atacat de strigoi.**
  - **Totuşi, exista şi o simbolistică pozitivă, care vine tocmai din faptul că este numită,"Sfantă".**

DUMINICĂ

- **Romanii o dedicau Soarelui (Solis dies). De asemenea, este singura zi care poartă un nume creştin.**
- **Sfanta Duminică este „o doamnă mare, la care se închină toate zilele săptămânii. Apa Duminicii înconjoară raiul, spre deosebire de Apa Sâmbetei care înconjoară iadul. Credința populară acreditează ideea că Sfânta Duminică apare atât în vis, cât şi în realitate, pentru a da sfaturi de alungare a bolilor şi de prevenire a pagubelor.**
- **Nu se lucrează, pentru că orice activitate făcută în această zi n-ar face decât să „înnoiască" răul. Cei născuți în această zi sunt considerați norocoşi.**

Camelia ŞEULEAN

Charles-Pierre Baudelaire

Charles Baudelaire a fost un poet francez (n. 9 aprilie 1821 - d. 31 august 1867), a cărui originalitate continuă să-i provoace atât pe cititorii săi, cât şi pe comentatorii operei sale. Este considerat poetul care a revoluționat întreaga lirică franceză şi europeană prin originalitatea volumului său controversat Les Fleurs du Mal ("Florile răului"). Va avea o influență puternică asupra viziunilor poetice ale autorilor de mai târziu.

1821: Se naşte la Paris, Charles Baudelaire.

1827: Moare tatăl său, care era cu 30 de ani mai în vârstă decât mama.

1828: Văduva Baudelaire se recăsătoreşte cu comandantul de batalion Aupick, un strălucit militar şi diplomat.

1832-1835: Perioada de studii în Lyon, în garnizoana în care colonelul Aupick l-a trimis.

1836-1840: Perioadă de studii la Paris, încheiate cu bacalaureat. În acest timp Baudelaire a frecventat Cartierul latin, atunci sediul artiştilor din Paris, unde s-a îndatorat peste măsură. Îi întâlneşte pe de Nerval şi Balzac. Se crede că tot atunci a contractat sifilisul.

1841-1842: Pentru a-l scoate din mediul boem, tatăl vitreg îl trimite în India, dar revine un an mai târziu la Paris, fugind de pe vas. La întoarcere, moşteneşte o avere considerabilă care-i va permite să ducă o viață de dandy parizian. Începe să iubească hainele şi îşi petrece zilele în galeriile de artă şi cafenelele din Oraşul luminilor. Începe să folosească drogurile, în special haşiş şi opium.

Se îndrăgosteşte de Jeanne Duval, cea care îl va inspira când scrie poemele din secțiunea "Venus cea neagră" a volumului Les Fleurs du mal, o prostituată din Africa. Până în 1844, cheltuieste aproximativ jumătate din moştenire. Primele datorii importante sunt originea viitoarelor sale dificultăți financiare. Consiliul de familie îi impune un notar drept consilier judiciar, care va avea în grijă averea lui Baudelaire şi îi va plăti o mică rentă pentru tot restul vieții. O tentativă de suicid se produce în anul 1845.

Pentru a-şi suplimenta venitul, Baudelaire scrie critică de artă, eseuri şi cronici pentru diverse jurnale. Criticile pictorilor contemporani francezi Eugene Delacroix şi Gustave Courbet l-au ajutat să se impună drept critic cu idiosincrazii, dar care ştie să facă diferența între arta adevărată şi kitsch.

1847: Publică nuvela autobiografică "La Fanfarlo". Primele versuri îi apar în reviste la jumătatea deceniului '40. Îl descoperă pe Edgar Allan Poe.

1848: Publică şi lucrează la diverse gazete.

1854 - 1855: Publică traducerea prozelor lui Edgar Allan Poe, pe care îl consideră un suflet geamăn. Traducerea sa devine celebră.

În 1857, Auguste Poulet-Malassis publică prima ediție din Les Fleurs du mal. Baudelaire era atât de îngrijorat de calitatea tipăriturii, încât închiriază o cameră lângă tipografie pentru a putea supraveghea apariția cărții. În luna august, are loc procesul "Florilor răului" cu un rechizitoriu susținut de acelaşi procuror care în anul precedent se ocupase de "Madame Bovary". Poetul şi editorii sunt condamnați, iar şase dintre poeme care descriau dragostea lesbiană sau vampiri au fost excluse din cadrul volumului. Interdicția a fost ridicată în Franța abia în 1949.

În 1861, Baudelaire a adăugat 36 de poeme noi la această colecție. Florile răului i-au adus lui Baudelaire un oarecare grad de popularitate; scriitori ca Gustave Flaubert şi Victor Hugo i-au lăudat poemele. Flaubert i-a scris lui Baudelaire "Ați găsit o cale de a injecta o nouă viață Romantismului, sunteți diferit de toți, şi aceasta e cea mai mare calitate". Spre deosebire însă de poeții romantici, Baudelaire se inspira din viața citadină a Parisului. El argumenta că arta trebuie să creeze frumusețe chiar şi din cele mai josnice şi non-poetice situații. Florile răului l-au transformat pe Baudelaire într-un poet blestemat.

În anii '60, Baudelaire a continuat să scrie articole şi eseuri, ocupându-se de o mare varietate de figuri şi teme.

În 1869 a publicat şi poeme în proză, care au fost adunate postum în volumul Petits poémes en prose (Mici poeme în proză). Prin faptul că a denumit aceste compoziții în vers alb poeme, Baudelaire a fost primul poet care a spart forma tradițională a versificației.

În 1862, Baudelaire a început să aibă coşmaruri şi temeri, iar sănătatea i s-a şubrezit brusc. A plecat la Bruxelles să țină o serie de conferințe, dar a avut câteva atacuri cerebrale, care s-au finalizat printr-o paralizie parțială. În iulie 1866, mama sa îl aduce în Paris şi îl internează în diverse sanatorii pentru tratament.

Pe 31 august, 1867, la 46 de ani, după o lungă agonie, Charles Baudelaire a murit la Paris. Chiar dacă doctorii nu au declarat-o, moartea sa a fost provocată de sifilis.

Posteritatea sa de mare poet era însă asigurată. Poeții timpului Stephane Mallarmé, Paul Verlaine şi Arthur Rimbaud l-au considerat imediat un predecesor. În secolul al XX-lea, gânditori, critici sau poeți celebri cum ar fi Jean-Paul Sartre, Walter Benjamin, Robert Lowell şi Seamus Heaney i-au celebrat opera. La noi volumul poetului Tudor Arghezi, Flori de mucigai a fost influențat de volumul lui Baudelaire, Florile răului.

Florile răului

Imn frumuseții

Charles-Pierre Baudelaire

Vii din înalte ceruri sau ieşi din adâncime,
O,Frumusețe?Reaua şi buna ta privire
Împrăştie de-a valma şi fericiri şi crime,
De aceea tu cu vinul te potriveşti la fire.

În ochii tăi stau zorii cu serile-mpreună;
Sărutul tău e-o vrajă şi-o amforă ți-i gura;
Şi când reverşi miresme de-amurguri cu furtună
Se face laş eroul,vitează stârpitura.

Răsari din hăul negru?Cobori din lumi stelare?
Destinul ca un câine de poala ta se ține;
Şi bucurii şi chinuri tu semeni la-ntâmplare;
Stăpână eşti şi nimeni nu e stăpân pe tine;

Calci peste morți de care îți râzi cu mult dispreț;
Ai juvaieruri multe şi Groaza dintre toate
Nu-i cel mai slut,şi-Omorul e un breloc de preț
Pe pântecul tău săltând cu voluptate.

Orbitul flutur zboară spre tine, lumânare,
Slăvindu-te drept torță când a început să ardă
Acel ce-şi strânge lacom iubita-n brațe pare
Un muribund ce-n taină mormântul şi-l dezmiardă.

Că vii din iad sau luneci din cer, ce-mi pasă mie,
O, Frumusețe! monstru naiv şi fioros!
Când ochii tăi, surâsul, piciorul tău mă-mbie
Spre-un infinit de-a pururi drag şi misterios?

Sirenă rea sau înger, drăcească sau divină,
Ce-mi pasă când tu - zână cu ochi de catifea,
Mireasmă, ritm, lucire, o! singura-mi regină!
Faci lumea nu prea slută şi clipa nu prea grea?

George ANDRIU

Bun venit acasă „Mircea”!

Nava Şcoală „Mircea” a participat în perioada 12 aprilie-26 august la marşul anual de instruire practică din care a făcut parte şi competiţia Tall Ships Atlantic Challenge 2009.

Velierul a traversat Oceanul Atlantic pentru a treia oară în ultimii 30 de ani. Premiera traversării Atlanticului a fost în anul 1979, a doua oara fiind în anul 2004 când a participat la întrecerea marilor veliere în Oceanul Atlantic.

Startul competiţiei Tall Ships Atlantic Challenge 2009 s-a dat din portul spaniol Vigo, la sfârşitul lunii aprilie, iar închiderea a avut loc la sfârşitul lunii august la Belfast, Irlanda de Nord.

Pe data de 17 mai, „Mircea” a intrat în cea de-a doua etapă a concursului, Tenerife-Hamilton. Nava şcoală a plecat de pe linia de start alături de alte zece veliere clasele A, B şi D din Belgia, Bermuda, Franţa, Germania, Marea Britanie şi Olanda. Reprezentanta României şi-a încheiat traseul competiţional la Boston pe data de 7 iulie, ocupând locul al II-lea în cadrul competiţiei. Oraşul american a fost a şaptea destinaţie pentru nava şcoală românească după Catania, Cadiz, Tenerife, Hamilton, Bermuda, Charleston. Înainte de sosirea în Portul Constanţa, velierul a mai ancorat în Ponta Delgada din Insulele Azore şi în Mellila.

În Charleston efectivul de la bordul navei s-a mărit. Celor 190 de marinari români aflaţi la bord li s-au alăturat doi cadeţi turci, pentru un schimb de experienţă.

Pe parcursul marşului, pe lângă activităţile de învăţământ şi practică marinărească, elevii şi studenţii au desfăşurat şi activităţi de destindere şi relaxare organizând concursuri de şah, spectacole de aptitudini, talente şi divertisment cu momente de cântec, dans şi stand up comedy.

După patru luni şi jumătate, la întoarcerea acasă, Nava Şcoală „Mircea” a fost primită cu mult entuziasm. Încă de la primele ore ale dimineţii, rudele şi prietenii celor aflaţi la bord s-au adunat pe cheu să-i întâmpine pe cei dragi, asistând cu răbdare la ceremonialul de primire a velierului. La festivitate au participat Şeful Statului Major General, Amiral Dr. Gheorghe Marin, Ministrul Apărării Naţionale, Mihai Stănişoară, precum şi Preşedintele României, Traian Băsescu. Sosirea Navei Şcoală „Mircea” a fost un moment plin de emoţii pentru cei aflaţi la cheu, dar mai ales pentru echipajul aflat la bord. Ceremonialul a debutat cu discursul comandantului marşului, Cdor. Corneliu Bocai, care a povestit cum a decurs voiajul. A urmat ceremonialul decorării pavilionului navei cu Ordinul „Virtutea Militară” în grad de cavaler cu însemne pentru militari pe timp de pace, de către Preşedintele României.

Nicoleta DIACONESCU

Totul despre construcţia unei nave model

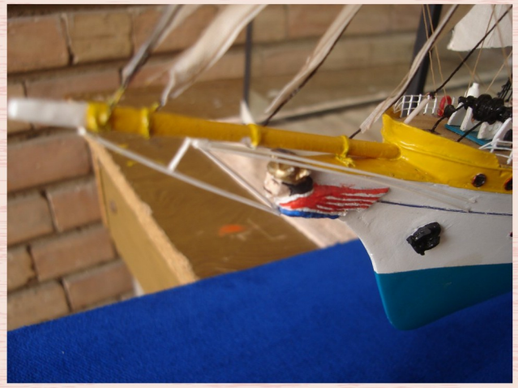

Anul trecut am avut norocul să pot lucra într-un atelier de navomodele, împlinindu-mi astfel un vis mai vechi. Deşi primul meu contact cu o activitate atât de migăloasă a fost destul de stângaci, treptat, prin voinţă şi foarte multe ore dedicate machetei, am reuşit să duc la bun sfârşit ”misiunea” - o machetă la scara 1:200 a Navei Şcoală ”Mircea”.

În anul 1939, la solicitarea lui Carol al II-lea, conducerea Ligii Navale, sub deviza ”o nevoie şi un vis” realizează o subscripţie la nivel naţional pentru construcţia unui velier-şcoală.

Au contribuit toţi iubitorii de marină, din toate păturile sociale,” câte puţin, dar de la fiecare”.

De alegerea tipului şi tonajului navei s-a ocupat conducerea Marinei Militare, astfel încât viitoarea navă să corespundă necesităţii instruirii atât a cadeţilor civili, cât şi a celor militari. Lucrarea a fost încredinţată celui mai reputat şantier european BLOHM&VOSS din Hamburg. Barkul sau bricul cu artimon ”Mircea” a fost construit în anul 1936, certificatul de naştere al velierului fiind senmat la 26 ianuarie 1938 de către Ministrul Aerului şi al Marinei, Radu Irimescu şi conducerea BLOHM&VOSS. În 7 ianuarie 1939 Bricul a devenit oficial ”pământ românesc”, cu ocazia ceremonialului de ridicare a pavilionului naţional.

Cariera sa de navă şcoală a început la 3 iulie 1939, când porneşte în primul marş în Marea Mediterană, continuând şi astăzi, la fel de tânăr după 70 de ani. În lunga sa carieră a cunoscut trei travesade ale Atlanticului, mările Europei, patru continente şi zeci de marşuri internaţionale de instucţie.

Acestea au fost motivele pentru care m-am hotărât să-i realizez macheta.

Atelierul în care am lucrat era modest dotat. Un strung, unele scule electrice şi diferite instrumente banale (pile, cuţite, freze). Cât despre materiale, acestea puteau fi uşor procurate din comerţ. Sincer nu am crezut că sub asemenea auspicii se pot face lucurile din imagini, dar cu inventivitate,răbdare dar şi cu ajutorul sfaturilor îndrumătorilor, în cinci săptămâni am reuşit...

Chila se taie dintr-un placaj gros de doi mm şi se montează într-o matriţă căptuşită cu celofan, iar corpul se toarnă din duracril, modelat cu mâna, pentru a i se da o formă brută de cocă. Apoi matriţa se desface cu grijă, lipirea ei fiind evitată datorită celofanului. Urmează aplicarea mai multor straturi de chit auto şi de şmirgheluire până se obţine un corp neted. Imperfecţiunile foarte mici vor fi nivelate prin aplicarea unor straturi de nitrochit şi vopsea.

Apoi se montează punțile. Acestea sunt executate dintr-un placaj de 1 mm grosime. Filele de punte pot fi îmbinate din baghete de 1,5 mm lățime, de furnir, tratat cu aracet şi tuş pentru a simula calafatul, sau prin crestarea directă a punților la distanțe de 1,5 mm cu un cutter.

Suprastructurile se taie din lemn de mahon la dimensiunile planului. Pentru a le da față dreaptă, se aplică pe lateralele acestora hârtie vopsită cu alb peste care se lipesc uşile confecționate din carton, alb sau maro şi hublourile.

Hublourile se confecționează separat din inele din sârmă de cupru de 0,3 mm, în interiorul cărora se pune o picătură de lac şi vopsea neagră, se lasă la uscat trei zile, se dezlipesc cu atenție şi se lipesc pe corpul navei după vopsirea corpurilor.

Ancorele se toarnă din duracril în matrițe de cauciuc. Elicea se confecționează din tablă de alamă de 0,5 mm, cârma se realizează din acelaşi placaj ca şi chila. Nările de ancoră se fac din sârma de 0,5 mm de

cupru, asemeni colacelor de salvare. Grătarul pe care vor fi aşezate ambarcațiunile de salvare se realizează din file de furnir lipite pe o rama care va da forma grătarului.

Galionul se toarnă sau se sculptează din chit auto şi se vopseşte în culorile din imagine.

Pe corpul navei vor fi lipite conform planului, două brâuri din sârmă de cupru, cel superior de 0,5 mm, cel inferior de 0,3mm. din aceleaşi material se vor confecționa subărbile şi martingalele. Vinciul de ancoră şi ambarcațiunile se toarnă din duracril. Babalele se execută din bolduri, iar cavilierele şi scările din furnir. Balustrăzile se fac prin îmbinarea sârmelor de cupru de 0,2 mm grosime cu ajutorul unor adezivi puternici.

Arborada este alcătuită din lemn de esență tare (bețe de frigărui), strunjite iar gabia, cruceta, platforma radar şi antenele din plasticul cartelelor telefonice. Sarturile se pot confecționa din ață de cizmărie astfel: manevrele fixe din ață neagră şi cele mobile din ață bej.

Întinzătorile sunt confecționate din sârmă de

cupru de 0,3 mm, iar pentru manşon, izolația unui fir telefonic este suficientă. Velele se confecționează din pânză de poplin uzată, întinsă pe şabloane de burete pentru a i se da forma umflată de vânt, apoi tratându-se cu o soluție de aracet diluat şi zaț de cafea.

Pitorarea se face astfel: opera vie cu verde, opera moartă cu alb şi galben, asemeni arboradei. Restul elementelor se pitorează conform fotografiilor.

O machetă foarte reuşită poate fi admirată la Muzeul Militar Național, în cazul în care doritorii nu pot vedea nava. Urmărind descrierea de mai sus, un pasionat poate realiza o machetă în trei săptămâni. Succes!

George ANDRIU

What's your colour?

Avem nevoie de culori mai mult decât ne închipuim. Ele ne influențează sănătatea, starea de spirit şi chiar modul în care ne percepem pe noi înşine şi pe cei din jur. Toate culorile sunt importante, indiferent dacă pe unele le urâm, iar pe altele le iubim. V-ați întrebat vreodată de ce vă place o anumită culoare şi alta nu? Psihologii afirmă că preferința față de culori, ca şi neplăcerea pe care ne-o stârnesc au semnificații precise. Astfel, datorită studiilor psihologice efectuate de mai mulți cercetători s-a demonstrat:

Griul este o culoare neutră, nici subiectivă, nici obiectivă, nici tensională, nici relaxantă. Această culoare este ca o graniță, ca un "pământ al nimănui". Cine alege griul alege să se separe de orice, să rămână liber şi neimplicat. Nu vrea să participe şi se izolează, acționând în mod mecanic şi artificial. Chiar când participă, aparent în totalitate implicat, de fapt ia parte printr-un control îndepărtat. Griul conține un pronunțat element de ascundere. Oricine respinge griul se orientează spre lucruri stimulatoare, dorind să epuizeze toate posibilitățile în drumul său către țintă. Acest lucru nu înseamnă că cei care preferă culoarea gri vor părea în ochii altora inactivi, ci dimpotrivă, pot fi considerați foarte activi, competiția însemnând de fapt străduință. Griul, de asemenea, conține un puternic sentiment de autodecepție.

Albastrul închis reprezintă calmul complet. Contemplarea culorii are un efect liniştitor asupra sistemului nervos... Aceasta culoare reflectă dorința de mulțumire, reflectă sentimentul de apartenența şi al împlinirii şi corespunde simbolic apei calme, temperamentului liniştit, feminității, părții decorative. Conținutul emoțional al acestei culori este subliniat de tandrețe şi de suavitate. Se spune că albastrul este "loialitate", împlinirea fericită a celor mai înalte idealuri, reprezintă adevărul, încrederea, dragostea, dedicarea. Alegerea albastrului implică un spirit liniştit, cu un calm al manierelor şi o preocupare pentru rezolvarea problemelor vieții. Respingerea albastrului închis sugerează desfacerea legăturilor şi duce la un comportament neliniştit, dar în acelaşi timp poate duce la o preferință compensatoare a culorii verde.

Verdele are un număr mare de implicații în ceea ce priveşte stilul de viață. Exprimă o dorință de acțiune, de perseverență şi de tenacitate. Este expresia fermității, dar mai ales a rezistenței la schimbare. Percepția senzorială este astringentă, iar conținutul său moral este mândria. Acest comportament "verde" doreşte ca opinia să fie de bază şi se va plasa pe sine pe un piedestal, dorind să impresioneze. Doreşte să-şi găsească o cale proprie împotriva rezistențelor şi a opoziției. Respingerea verdelui sugerează nelinişte, anxietate, pierderea propriei puteri de rezistență, reducerea posibilităților de afirmare şi chiar a statutului social.

Roşul este expresia forței vitale, a activității nervoase, a necesității de a obține rezultate, de a avea succes. Această culoare este impulsul spre sport, luptă, competiție. Percepția sa senzorială este apetitul, iar conținutul său emoțional este dorința. Cel care alege roşul doreşte ca preocupările sale să-i aducă o intensitate a trăirii şi o plinătate a vieții, indiferent de formele activității, creație, conducere. Cel care respinge această culoare se află într-un stadiu de suprastimulare, devenind uşor iritabil.

Galbenul fiind cea mai strălucitoare culoare, efectele ei sunt lumina şi veselia. Este o culoare încărcată de energie, simbolizând relaxarea şi lipsa grijilor. Corespunde simbolic bunăvoinței, unui spirit vesel şi liber. Activitatea galbenului este mai nesigură şi tinde să piardă din coerență şi formă. Galbenul presează spre înainte, spre nou, modern, chiar evoluție. Galbenul respins sugerează faptul că tulburarea a rezultat din dezamăgire şi din sentimentul că speranțele nu sunt pe cale să se realizeze. Dar că şi verdele, galbenul tinde spre importanță şi doreşte înalta considerație a altora.

Negrul reprezintă însăşi negarea culorii, granița absolută, exprimând ideea de nimic. Fiind negația însăşi, reprezintă renunțarea sau abandonarea şi are un efect puternic asupra oricărei culori, accentuându-i caracteristicile. Cel care alege această culoare ca primă preferință doreşte să renunțe la stadiul existent în care simte că nimic nu este aşa cum trebuie. Este revoltată asupra vieții şi este în stare să acționeze extrem în revolta sa. Cu cât marginalizăm negrul, cu atât ne exprimăm dorința de a nu abandona, de a ne controla propriile acțiuni şi decizii.

Violetul este un amestec de roşu (acțiune) si albastru (pasivitate) devenind astfel un reprezentant al identificării. Astfel, violetul devine culoarea ce sugerează sentimentul de încântare, stadiul în care ne dorim să fim vrăjiți, dar în acelaşi timp să şi fermecăm pe cei din jurul nostru. Poate însemna identificare, intimitate. Cel care preferă această culoare tinde să fie o persoană nerealistă şi să aibă probleme în distingerea practicului de viața vizionară. Doreşte să fie recunoscută pentru farmecul şi fascinația ei, pentru manierele sale şi căile sale de a câştiga. Este sensibilă şi apreciativă, dar nu doreşte ca relațiile sale să-i aducă o responsabilitate excesivă şi este posibil să manifeste o anumită iresponsabilitate emoțională.
Culoarea influențează psihic dezvoltarea psihică şi învățarea. Un mediu monoton din punct de vedere coloristic produce o creştere a tensiunii nervoase, o stare de iritare permanentă sau de depresie. Utilizarea cu discernământ a culorilor echilibrează, tonifică şi activează comportamentul uman.

Andreea-Mihaela MAXIM

MAXIME

Omul trebuie să aibă şi prieteni şi duşmani. Prietenii îl învață ce trebuie să facă, iar duşmanii îl obligă să facă ce trebuie.

Sunt succese care te înjosesc şi înfrângeri care te înalță. (N. Iorga)

Ca să înțelegi că eşti prost trebuie, totuşi, să-ți meargă mintea. (Georges Brassens)

Viața poate fi înțeleasă numai privind înapoi, dar trebuie trăită privind înainte. (Kirkegaard)

Timiditatea - un defect al oamenilor mari, tupeul - defectul oamenilor mici. (Maurice Coyaud)

Nu trebuie să fii trist că n-ai fost remarcat. Fii trist că n-ai făcut nimic remarcabil. (Confucius)

Este de o mie de ori mai bine să fii optimist şi să te înşeli, decât să fii pesimist şi să ai dreptate.
(Jack Penn)

Toată lumea se plânge că nu are memorie, dar nimeni nu se vaită că nu are logică.
(La Rochefoucault)

Nu voi fi un om obişnuit, pentru că am dreptul să fiu extraordinar. (Peter O'Toole)

Dacă ceea ce ai de făcut pare simplu, înseamnă că nu ai aflat încă totul. (Donald Westlake)

O personalitate este aceea care se dăruieşte, nu se justifică. (Petre Țuțea)

Numai după invidia altora îți dai seama de propria ta valoare. (Tudor Musatescu)

Nu judecați oamenii după cei cu care se adună. Nu uitați că Iuda avea amici ireproşabili.
(Ernest Hemingway)

Focul întăreşte întotdeauna ceea ce nu poate distruge. (Oscar Wilde)

Experiența este cel mai dur profesor, pentru că întâi îți dă testul şi apoi îți spune care era lecția.
(Vernon Law)

Toți trăim sub acelaşi cer, dar nu toți avem acelaşi orizont. (Konrad Adenauer)

Dacă găseşti un drum fără obstacole, probabil că drumul acela nu duce nicăieri. (J.F.Kennedy)

Înainte să vă supărați pe cel care vă pune la treabă, amintiți-vă că fără presiune nu se formează diamantele. (Mary Case)

ŞTIAȚI CĂ...?

- condimentele au stat la baza primelor forme de comerț? Piperul şi scorțişoara au fost, inițial, condimentele cele mai comercializate în Orientul Mijlociu, chiar de acum 4000 de ani.

- confnom uuni stduiu al ueni uinvresttiai elgenze, nu cntozeaa in ce odrnie se alfa lirteele itnr-un cuvant, signruul lcuru ipmotarnt e ca pirma si utlima lierta sa fie la lcuol lor. Rsetul potae fi o vrzaa colmpeta si tot o vei ptuea ctii fraa prboelme. Atsa e din cuzaa ca nu ciitm feicrae lteira, ci cvanutul ca un îrtneg. Dcaa ai ptuut citi mejasul, trmitie-l mai depatre.

- cea mai lungă pistă de aterizare din lume este situată în Tibet şi aparține aeroportului situat la cea mai înaltă altitudine din lume? Pista, care deserveşte aeroportul Qamdo Bangda din Tibet, are o dimensiune de 5,5 kilometri şi este atât de lungă întrucât la acea altitudine (4,334 metri) avioanele au nevoie de mai mult spațiu pentru decolare şi aterizare, datorită aerului rarefiat.

- prima chimistă din istorie este considerată a fi o femeie care se îndeletnicea cu fabricarea parfumurilor? Tapputi, aşa cum se numea femeia, apare menționată într-o scriere cuneiformă atribuita mileniului 2 înainte de Hristos din zona Mesopotamiei

- Marea Neagră este cea mai mare structură acvatică anoxică din lume? Termenul de anoxie semnifică un "conținut scăzut de oxigen" sau chiar o "lipsă de oxigen" şi peste 90% din apa din Marea Neagră este lipsită de oxigen. Această situație se datorează faptului că apa de la suprafață, care primeşte oxigen din atmosferă, nu îl poate transfera straturilor acvatice de adâncime din cauza mai multor factori (cantitatea mare de sedimente din apă, densitatea crescută etc).

- Marea Neagră este una din cele mai noi mări ale planetei? Specialiştii afirmă că ea s-a format în perioada Mezozoică, atunci când, prin ridicarea uscatului, vechiul Ocean Tethys a dispărut şi în locul lui au apărut mai multe mări sau cursuri de apă (Marea Neagră, Marea Caspică, Marea Mediterană etc.).

- Garofița Pietrei Craiului trăieşte doar în România, pe stâncile din Munții Piatra Craiului.

- un om poate mirosi doar a douăzecea parte (1/20) din ce poate mirosi un câine.

- girafa adultă poate să-şi curețe urechile cu limba sa lungă de jumătate de metru (~53 centimetri).

- 5% din canadieni nu ştiu primele 7 cuvinte din imnul național al Canadei, dar ştiu primele 9 cuvinte din imnul național al Statelor Unite ale Americii. 7% din americani nu ştiu primele 9 cuvinte din imnul național al Statelor Unite ale Americii, dar ştiu primele 9 cuvinte din imnul național al Canadei.

- în limba română niciun cuvânt nu rimează cu "codru".

- codul PIN invers! Dacă un jefuitor te obligă să scoți bani din bancomat, poți anunța poliția, dacă introduci codul PIN invers.

- dacă iei orice număr, îl dublezi, aduni 10, împarți prin 2, si apoi scazi numărul inițial, răspunsul va fi 5.

MAXIME

Adevărul este pretutindeni, dar nu-l recunoaşte decât cel care-l caută. (N. Iorga)

Nu te teme niciodată de umbre. Ele arată doar ca există lumina în apropiere. (Gary Sinise)

Oamenii eficienți sunt cei mai mari leneşi, dar sunt nişte leneşi inteligenți. (David Dunham)

Bine ne pot face numai unii oameni; rău ne pot face toți. (Gracian)

Tinerii nu ştiu, iar bătrânii nu mai ştiu. (proverb tailandez)

Deoarece lunea aceasta pică într-o marți din ziua de miercuri, întâlnirea noastră săptămânală de joi va avea loc vineri, sâmbăta aceasta, pentru că duminică e zi liberă. (Red Skelton, anunț premiat de New York Times)

Cea mai înverşunată luptă este cu tine însuți. Te afli în ambele tabere. (Voltaire)

SECRETELE FULGILOR DE ZĂPADĂ

Chiar dacă decembrie nu este luna primilor fulgi de nea, la noi zăpada începe să cadă, de regulă, în luna noiembrie în regiunile joase şi, chiar mai devreme la munte, prima lună a iernii oferă celor mai mulţi dintre noi prilejul reîntoarcerii în lumea feerică a omuleţilor de zăpadă, a sărbătorilor şi a vacanţei. Pentru cei mici, decembrie este luna preferată: începe cu Sfântul Nicolae şi se termină cu Moş Crăciun; în plus, vine vacanţa, Crăciunul, Revelionul... şi se dă liber la bătăi cu bulgări de zăpadă şi la săniuş.

Cei mai mulţi dintre noi rămânem fermecaţi de feerica lume a zăpezii, dar puţini ştim cu adevărat cum este construită această lume, care sunt "cărămizile" ce-i alcătuiesc zidurile. Ce anume face ca ploaia să se transforme în ninsoare? Cum se formează zăpada şi din ce este alcătuită ea? Ei bine, "vinovată" de toată această transformare magică este apa, mai exact proprietatea sa de a trece dintr-o stare de agregare în alta. Această proprietate face ca picăturile de apă să se transforme, la temperaturi mai mici de 0°C, în fulgi de zăpadă.

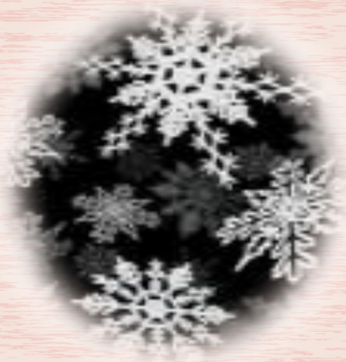

Privind o ninsoare, avem impresia că toţi fulgii sunt la fel, poate unii mai mari, alţii mai mici, dar, în general, nimic nu pare că-i deosebeşte. Trebuie să ştiţi că, de fapt, aşa cum nu există două amprente digitale la fel, tot aşa nu există doi fulgi de zăpadă care să fie identici. Iar formele pe care le iau fulgii de zăpadă sunt absolut fermecătoare, lucru pe care îl puteţi observa şi din imagini. Există chiar şi mai multe clasificări ale fulgilor de zăpadă, una dintre cele mai complete şi totodată mai simple, fiind cea a Comisiei Internaţionale pentru Zăpadă şi Gheaţă, elaborată în 1951. Această clasificare cuprinde toate categoriile de precipitaţii solide, de la fulgii de zăpadă de tip plachetă, cristal stelar şi coloană, la măzăriche, granule de gheaţă sau grindină.

În general, forma şi dimensiunile fulgilor de zăpadă depind, în primul rând, de temperatura la care are loc cristalizarea apei, dar şi de umiditatea aerului şi de deplasarea maselor de aer. Astfel, acele se formează la temperaturi cuprinse între 0°C şi - 5°C, stelele cristalizează la - 15°C, diametrul lor nedepăşind un milimetru; iar plachetele apar la temperaturi şi mai scăzute (aproximativ - 20°C), având formă hexagonală şi diametre de aproape un milimetru. O clasificare a cristalelor de zăpadă în funcţie de dimensiuni le împarte în cristale fine (care au între 0,5 şi 1 mm în diametru), medii (1-2 mm), mari (2-4 mm) şi foarte mari (peste 4 mm).

Poate că aflând toate aceste lucruri, veţi privi altfel zăpada, fulgii şi ninsoarea, dar, cu siguranţă, vă veţi bucura la fel de mult de toate aceste fascinante cadouri ale iernii. Şi pentru că Moş Nicolae şi Moş Crăciun abia aşteaptă să vă întâlnească, nu rataţi întâlnirea cu darnicii bătrânei, prilejuită şi de paginile revistei noastre.

Sărbători fericite!

Marina DASCĂLU

Manifestări dedicate Zilei Naţionale a României

Defilarea de 1 decembrie

Anul acesta am avut norocul, pentru a doua oară în calitate de student şi a treia oară în viaţa mea, să defilez pe sub Arcul de Triumf la parada organizată cu ocazia sărbătoririi Zilei Naţionale a României.

Alături de 54 de colegi din toţi anii de studiu, de domnul locotenent colonel Necoară şi domnul plutonier Georgescu, am plecat spre garnizoana Bucureşti într-o coloană auto cu toate detaşamentele Forţelor Navale, cel al Batalionului de Infanterie Marină şi al Şcolii de Aplicaţie a Forţelor Navale, sub comanda domnului comandor Mârşu.

Am fost cazaţi în cazarma Regimentului 30 Garda şi Protocol "Mihai Viteazu", unde am găsit condiţii destul de bune şi oameni înţelegători şi primitori.

Programul nostru a fost unul bine pus la punct, dar şi cu multe momente de odihnă. Antrenamentele le-am desfăşurat în poligonul Ghencea, în cazarmă, dar şi o data pe 30 noiembrie în Piaţa Arcului de Triumf.

O experienţă interesantă unde am intrat în contact cu colegii de la alte academii, cu toate categoriile de militari, dar şi cu cea mai modernă tehnică aflată în dotarea Armatei României.

Prestaţia noastră ne-a oferit o satisfacţie, nu din cele aşa bine descrise de limbajul de lemn sau din inerţia gândirii, ci genul de satisfacţie dobândită prin muncă, a ta, dar şi a celui de lângă tine, a noastră, a celor 1300 de militari şi a altor câteva mii care nu s-au văzut atât de frumos la televizor pe toate posturile, a celor ce ne-au hrănit, vindecat, îndrumat, ce au întreţinut tehnica,a tuturor celor care au avut grijă ca misiunea ce ne-a fost încredinţată să fie îndeplinită excelent.

O amintire frumoasă, un moment în care am fost mândri că suntem români….

George ANDRIU